

5 augustus 2017

Open brief aan de directeur van GGZ Nederland

Geachte mevrouw Esman,

Tot mijn verbazing las ik in het Parool van 3 augustus jongstleden, uw opmerking dat u het chiquer vindt als patiënten wel om toestemming wordt gevraagd voor benchmarking met hun medische data door Stichting Benchmark GGZ, maar dat de vrees is dat zij dan 'nee' zeggen.

Uit deze opmerking maak ik op dat het 'nee' zeggen van patiënten mogelijk de voornaamste reden is om hen niet te informeren. U zou hiermee de gedachte bevestigen, die ik hier al lange tijd over heb. Heeft u, terwijl u deze opmerking maakte, niet gedacht waarom patiënten weleens massaal 'nee' zouden kunnen zeggen? En heeft u er weleens bij stil gestaan, wanneer u zelf ggz-patiënt zou zijn, of u enthousiast 'ja' zou zeggen?

Stel dat u nu onder behandeling zou zijn in de Geestelijke Gezondheidszorg omdat u last heeft van een dwangstoornis, of omdat u stemmen hoort, of omdat u suïcidaal bent, of omdat u verkracht bent, of omdat u onverwerkt verdriet heeft omdat u een dierbare heeft verloren, en u al uw pijnen en gedachten hierover heeft toevertrouwd aan een behandelaar, zou u dan 'ja' hebben gezegd? En dan ook nog wetende dat de databank niet veilig is en de data mogelijk herleidbaar zijn tot de natuurlijke persoon, dus tot u? Zeg eens eerlijk mevrouw Esman, dat zou ook u toch niet willen net als vrijwel alle ggz-patiënten? Uw vrees dat patiënten 'nee' zeggen is terecht, al heb ik moeite dat u hiervoor de term 'vrees' gebruikt. Ik vraag mij dan ook af waar u bang voor bent. Daar heb ik wel gedachten over, maar ik vind dat u zelf maar uit moet spreken wat uw angst hierbij is. Ik verneem het graag van u.

Stichting Benchmark GGZ is denk ik ook bevreesd dat ggz-patiënten massaal weigeren om hun data beschikbaar te stellen voor benchmarking. Het is niet voor niks dat de advocaat van Stichting Benchmark GGZ tijdens de hoorzitting zei dat de patiënt de ethische verantwoordelijkheid heeft om bij te dragen aan een lerend zorgsysteem. Alles wordt uit de kast gehaald om er maar voor te zorgen dat patiëntendata aangeleverd en verwerkt blijven worden aan Stichting Benchmark GGZ. En daar doet GGZ Nederland net zo hard aan mee. Want, bekommert GGZ Nederland zich nu werkelijk om het feit dat patiënten niet geïnformeerd worden, of vals voorgelicht worden, of onder druk gezet worden om hun gegevens aan te laten leveren en te laten verwerken? Ik heb nog niets in die richting van GGZ Nederland vernomen.

Ik vraag mij trouwens ook af of GGZ Nederland zich wel bekommert om de zorgprofessionals die enorm onder druk staan. Enerzijds omdat aanlevering van de data van hun patiënten verplicht is en de zorgverzekeraars per 1 januari 2018 de financiering aan instellingen stopzetten wanneer hier niet aan voldaan wordt. En anderzijds vanwege het feit dat zorgprofessionals, door wel aan te leveren, hun medisch beroepsgeheim schenden en de vertrouwensrelatie met hun patiënten op het spel zetten en daarmee dus de veiligheid van de behandelkamer met alle gevolgen van dien.

Bovendien gaat GGZ Nederland voorbij aan de constatering van de algemene rekenkamer die erop neerkomt dat deze inbreukmakende dataverzameling niet eens bruikbaar is voor de beoogde benchmarking en gaat GGZ Nederland voorbij aan het feit dat de voorzieningenrechter niet heeft vastgesteld dat er geen sprake is van herleidbaarheid.

Beste mevrouw Esman, eerlijk gezegd vind ik de opstelling van GGZ Nederland niet chic, ik vind de opstelling van GGZ Nederland eerder shockerend.

Ik verneem graag uw reactie.

Met vriendelijke groet,

mevr. J. Berkelaar,
ex-patiënt

